

de øvrige aktiver, som forudsættes at være rentekrævende.

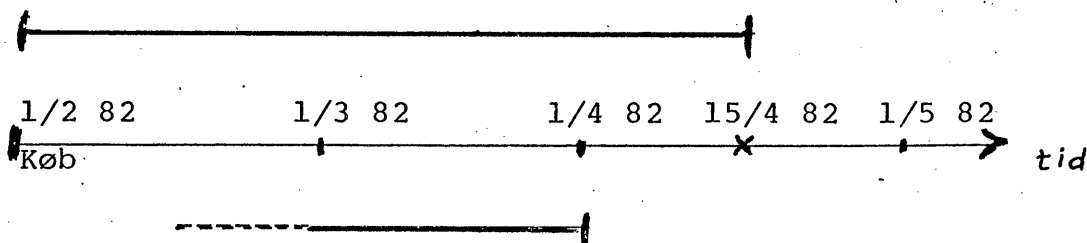
Medens det ved ikrafttræden af den gældende apotekerlov (1. januar 1955) var almindeligt, at apotekerne skulle betale grossisterne for leverede varer i løbet af en måneds tid, men modsat almindeligt, at sygekassernes tilskud til medicin ofte var udestående i 2-3 måneder, blev grossisterens rentefri kreditgivning til apotekerne i løbet af 1960'erne udvidet væsentligt, og den var, da Danmarks Apotekerforening i forbindelse med en monopolsag i 1971 bragte forholdet om en rentefordel på i gennemsnit 31.000 kr. pr. apoteker frem, i gennemsnit 3-4 måneder. Apotekerforeningen anførte efterfølgende, at den måde, hvorpå de til forrentning berettigede aktiver blev opgjort, systematisk undervurderede anlægskapitalens størrelse, og at apote-

kerne derfor afholdt en række udgifter uden at få dækning over regnskabet. »Rentefordelen« blev herefter af apotekerforeningen opgjort til et væsentlig mindre beløb.

I 1979 ydede medicingrossisterne som regel en rentefri kredit på løbende måned + 2 måneder, svarende til i gennemsnit 75 dage. Efter at monopoltilsynet i 1980 traf afgørelse om nedsættelse af medicingrossisterens avance med 0,7 procentpoint, blev den rentefri kreditgivning i almindelighed indskrænket til løbende måned + 45 dage, således at den nu skulle svare til gennemsnitlig ca. 60 dage.

Stærkt forenklet kan et gennemsnitsapoteks vareindkøb og -salg illustreres ved følgende figur, hvor apoteket den 1. februar indkøber for 350.000 kr. varer, svarende til det månedlige vareforbrug på et apotek af gennemsnitsstørrelse.

Leverandørkredit (løbende måned + 45 dage)

Udestående fordringer, dvs. kredit ydet af apotekeren (løbende måned + 25-30 dage)

Vareindkøbet på 350.000 kr. omsættes i løbet af en måned, det vil i illustrationen sige, at det er solgt i løbet af februar måned og omsat den 1. marts. Eksempelvis er ca. halvdelen (175.000 kr.) i løbet af februar betalt kontant (patienternes egen andel af medicinprisen, håndkøbsvarer etc.), medens den anden halvdel (175.000 kr.) skal være betalt senest den 1. april (sygesikringens andel, sygehusleverancer etc.).

Det forenkledede *eksempel* illustrerer, at der dels ikke er nogen renteudgift ved varelageret, idet dette er omsat og betalt, før apotekeren skal betale for varerne, og at der dels herudover er tale om en »overskydende restfordel«, dvs. beløb, der kan anvendes til dækning af apotekerens kapitalbehov i øvrigt.

For *apotekssystemet set under ét* kan på basis af apoteksregnskaberne for 1980 oply-

ses følgende om apotekernes »anlægskapital« (de beregnede aktivposter, der danner grundlag for beregning af forrentningsudgift):

Aktiver i alt (319 apoteker):

	mill. kr.
Indretningskonto (31. december) ...	21
Inventar (1. januar)	97
Varelager (1. januar)	197
Udestående fordringer (gennemsnit)	153
I alt	468
Renteudgift ifølge apoteksregnskab .	63

Apotekerne har imidlertid ikke haft en renteudgift af den anførte størrelse, idet en del af anlægskapitalen, som det er vist ved eksemplet foran, er finansieret ved *rentefri kapitalindskud* fra grossisterne.